

utbildningen i fysikalisk terapi vill vi hänvisa till ett uttalande, som medicinska fakulteten i Uppsala gjort den 4 juni 1953, enligt vilket undervisningen i fysikalisk terapi bör omfatta 12 dubbeltimmar, varje sådan timme uppdelad i en timme med teoretisk undervisning och en med demonstrationer och praktiska övningar. Därest kursen i fysikalisk terapi skall, såsom Kungl. Maj:ts föreslagit, vara förenad med utbildningen i sjukvårdsteknik, anser vi därför, att 30 timmar icke synes vara tillräckligt. Kursen torde därför böra utökas till 40 timmar.

Av vikt är också, att i efterutbildningskurserna för läkare infogas särskild undervisning i fysikalisk terapi.

Med stöd av det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte vid behandling av proposition nr 212 beakta vad som i denna motion blivit anført.

Stockholm den 27 april 1954.

Ingrid Andrén.

Hernfrid Bark.

David Hall.

Sven Vigelsbo.

Nr 702.

Av fru **Andrén m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 212, angående reformering av läkarutbildningen.

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 542.)

Stockholm den 27 april 1954.

Ingrid Andrén.

Bertil von Friesen.

Gerda Höjer.

Einar Rimmerfors.

A. Widén.

Edith Liljedahl.

Helga Sjöstrand.